

revolutionære. Man fordrer ikke andet, end hvad Udviklingen naturligt fører med sig.

Udlandets Klager dreje sig væsentligt om 3 Punkter. Naar en udenlandsk handelsrejsende nu skal have Adgang til at drive Handelsforretning her, maa han først fremstille sig paa Toldboden paa det Sted, hvor han vil begynde sin Forretning. Det medfører i mange Tilfælde, at den udenlandske handelsrejsende maa spille en hel Dag for at faa Legitimationen i Orden. Det vil Forslaget raade Bod paa ved, at der gives Tilladelse til at møde ved Fuldmægtig, der kan faa det hele i Orden, forinden Udlændingen kommer hertil. Jeg tror ikke, der kan være nogen som helst Betænkelighed ved denne Ordning. Det gammeldags Princip var, at saa snart man vilde have noget af Øvrigheden, maatte man personlig fremstille sig for den. Man var den Gang ikke inde paa den skriftlige Ordning af en Sag i samme Omfang som nu. — Det andet Punkt, der klages over, er, at man efter at have faaet Hjerte og Nyrer undersøgt paa et Toldsted alligevel maa fremstille sig paa ethvert andet Toldsted, hvor man kommer hen, før man maa begynde sin Virksomhed der. — Det tredje Punkt er nu ikke saa slemt, nemlig det, at et Bevis kun kan overføres paa en anden rejsende for samme Firma under særlige Omstændigheder og efter Bevilling, som gives af Generaldirektoratet for Skattevæsenet. Ujævnheden hermed foreslaar det nye Lovforslag ganske simpelt at spare, idet det giver Lov til Overførelse af Beviset til en anden handelsrejsende uden Angivelse af Grund. En saadan Overførelse maa dog kun ske een Gang.

Der er et andet Punkt, hvor Udlandet ogsaa har ytret Ønsker, og det er med Hensyn til Afgiftens Størrelse. I Øjeblikket er Afgiften 160 Kr. om Aaret — det drejer sig ikke om Kalenderaaret, men om 365, i Skudaar 366, Dage —, saaledes at man for hvert Firma, man yderligere repræsenterer, skal have et Tillægsbevis, som koster 80 Kr. Dette Forslag foreslaar en maanedlig Afgift af 100 Kr. Tidsfristen er altsaa langt mere begrænset end nu, men denne Tidsfrist er dog saa lang, at en overvejende Del af de udenlandske

Huse vil have tilstrækkelig Tid til at lade deres Rejser besørge indenfor denne Tid. Ved den foreslaaede Afgift mene vi at have taget fornødent Hensyn til Statskassens Interesser, og andre Hensyn have vi for saa vidt, paa dette Punkt i alle Tilfælde, ikke at tage —: hvorledes vi beskattede eller ikke beskattede, bliver saa temmelig vor egen Sag.

Fra Erhvervslivets Organisationer herhjemme har man klaget over, at denne Afgift nu ogsaa afkræves danske skatteyndende Borgere, Folk, der bo herhjemme og betale deres Skatter og Tynger ligesom alle andre. Det synes man er haardt, og det tror jeg ogsaa, det er. Jeg tror ikke, man kan sige, at det er rimeligt, at en dansk Borger paa denne Maade dobbeltbeskattes; Afgiften er oprindelig ment som et Ækvivalent, fordi den paagældende Udlænding, der her drev Erhvervsvirksomhed, ikke paa nogen Maade bidrog til Staten. Paa den anden Side maatte vi, naar vi vilde imødekomme dette Ønske hos Erhvervslivet, være betænkt paa at dække os mod Omgaaelse. Det kunde nemlig tænkes, at udenlandske Firmaer, navnlig de, der have flere rejsende — det forekommer jo —, tog sig den Dæksmand at have et Firma i København og sagde: Det er vor Agent, og de rejsende, der rejse for det, ere ikke vore rejsende, selv om de rigtignok bo hos os i Udlandet. Paa den Maade kunde man komme udenom. Det have vi villet undgaa ved at gøre den — lige gyldigt, om det er en Dansk eller en Udlænding —, der bor i Udlandet, men rejser her for et indenlandsk Firma, afgiftspligtig.

Det er nu mit Haab, at dette høje Ting vil se med Velvillie paa dette Forslag. Jeg haaber og tror, at det betegner en farbar Vej, og det vilde være i høj Grad ønskeligt, om vi kunde komme til et Resultat i denne Sag. Det høje Ting har i Beretningen af Maj 1908 jo ogsaa været inde paa dette Synspunkt. Det er dobbelt ønskeligt, at vi komme til et Resultat, fordi det ikke kan nægtes, at det i alle Tilfælde er med et vist Skin af Berettigelse, naar Udlandet klager over vor Lovgivning, som den nu er.

Jeg skal hermed anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie. Ved min Tiltrædelse forelaa der fra min For-